

Huzat

Egy idegen lakást szellőztettem tegnap. Mindenki aludt, míg én állandóan ki-be csukogattam az ajtó kisablakát, jöjjön csak a friss levegő és vele a hideg, rosszul voltam, és nem bírtam kiverni a fejemből, hogy egészen apró, kapkodó női sóhajok szabják meg az életszakaszaimat. (Egyelőre nem tudtam velük mit kezdeni.) Pedig október volt tegnap is, sárga, levéllátú, bár bent a városban és különösen annak a lakásnak a gangján egy levél sem volt, és esett is, az esőillat pedig erősebb. A bejáratától szinte szabályos út volt vágva, én pedig a gang nyálkás, csúszós köveit jártam be cigizés közben, ezzel szórakoztam arra gondolva, hogy ezeken tíz, húsz éve senki nem járt, de tegnap óta biztosan senki. Mikor már úgy leszívtam, hogy az ujjam sütötte eszembe jutott hogy éjszaka, meztelenül folyton fáztál, de nem csuktam be a kisablakot. Be kellett volna mennem, mert hajnal volt, október, én pedig sárga és meztelen. Egy idegen lakást szellőztettem.

PATAKI FERENC: TITKOS ÖSVÉNY (1990)